

AITO VENÄLÄISIÄ TAPOJA

„Zemshtshina” lehti julkaisi äskettäin Purishkevitshin runojen vieressä pikku artikkelin „kuuluisasta” (tästä lähin lainausmerkeittäkin kuuluisasta) virallisesta „Rossijan” sanomalehtimiehestä Gurjevista. „Zemshtshina” uskottelee, että Gurjev on „juutalais-liberaaliseen vivahtava lehtimies”. Kummallista! Onko sitten virallinen „Rossijakin” juutalais-liberaalinen lehti?

Mistä on kuitenkin kysymys? Siitä, että Gurjev on Pietarin lankamanufaktuurin yhtiökokouksessa erotettu yksimielisesti sen hallinnon jäsenen toimesta. Sitä paitsi on päätetty kääntyä prokuraattorin puoleen pyytäen haastamaan Gurjev oikeuteen väärästä menettelystä.

Osoittautui, että Gurjev oli maksanut osuusmaksuna 1.000 ruplaa ja saanut oikeuden *kolmannekseen* voitosta, vaikka kaksi tehtailijakumppania oli maksanut 100.000 ruplaa! Mistä sellainen kapitalistien aulius Gurjevia kohtaan johtuu?

Siitä, että tuo miekkonen on todellinen valtioneuvos, virallisen „Rossija” lehden avustaja j.n.e. j.n.e. Hän on ollut Witten yksityissihteerinä. Hänellä on „erinomaisia yhteyksiä”. Hän oli luvannut... *hallituksen apurahoja!*

Herrat kapitalistit ovat siis „arvioineet” hallitus-„yhteydet” jotakuinkin korkeaan hintaan: täsmälleen 49 tuhanteen ruplaan! Tavara on teidän — raha meidän. Teillä on „yhteyksiä hallitukseen”, mahdollisuus apurahojen hankkimiseen — meillä on rahaa. Osto- ja myyntitoimitus. Niin ja niin monesta tuhannesta „yhteydet hallitukseen”, niin ja niin monesta tuhannesta apurahojen lupaaminen, niin ja niin monesta tuhannesta työskentely virallisessa „Rossija” lehdessä. Siitä saatte, hra Gurjev!

Gurjev sai — ja veti nenästä. Lupauksia hän ei täyttänyt, vaan rupesi vaatimaan voittoa enemmän kuin kolmanneksen ja vieläpä alkoi vehkeilläkin, s.o. kiristää rahaa uhkaamalla horjuttaa liikkeen luottoa.

Kuvaava juttu. Tyypillinen juttu. Tavanomainen ilmiö. Havainnollistusta aiheeseen: yhteyksistä hallitukseen ja apurahoista niiden suhteessa pääomaan.

Mutta hyvät „Zemshtshinan” herrat, mitä tekemistä tässä on „juutalais-liberaalisella vivahteella”? Tämä on aito venäläinen, aito konservatiivinen vivahdel! Älkää ujostelko, Purishkevitchin ystävä!

„Pravda” № 160,
marraskuun 4 pnä 1912
Allekirjoitus: T.

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan
